

عنوان مقاله:

بررسی نقش واسطه ای خودکارآمدی در رابطه ی ویژگی های شخصیتی با صلاحیت های حرفه ای معلمان دوره ابتدایی

محل انتشار:

مجله پویش در آموزش علوم تربیتی و مشاوره، دوره 1400، شماره 15 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

میمنت عابدینی بلترک - استادیار گروه علوم تربیتی، دانشگاه مازندران، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، بابلسر، ایران

علی کریمی مزیدی - کارشناس ارشد مدیریت آموزشی، آموزش و پرورش شهرستان فسا، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر بررسی نقش واسطه ای خودکارآمدی در رابطه ی ویژگی های شخصیتی با صلاحیت های حرفه ای معلمان مدارس ابتدایی دولتی شهر فسا در سال ۱۳۹۹ می باشد. جامعه آماری، معلمان مدارس ابتدایی دولتی شهر فسا بوده که بر اساس جدول نمونه گیری مورگان ۳۳۹ نفر از معلمان به روش نمونه گیری تصادفی طبقه-ای نسبی انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش، پرسشنامه استاندارد صلاحیت های حرفه ای معلمان ملائی نژاد (۱۳۹۱)، خودکارآمدی شرر (۱۹۸۲) و ویژگی های شخصیتی نئو (۱۹۸۵) بوده که پایایی آنها بر اساس ضریب آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۹۶، ۰/۸۳، ۰/۸۳ به دست آمد یافته ها نشان داد که خودکارآمدی نقش واسطه ای در رابطه ویژگی های شخصیتی با صلاحیت های حرفه ای معلمان ایفا می کند. بین ویژگی های شخصیتی با صلاحیت های حرفه ای رابطه معناداری وجود دارد، بین ویژگی های شخصیتی با خودکارآمدی و بین خودکارآمدی با صلاحیت های حرفه ای رابطه مثبت و معناداری به دست آمد. روی هم رفته؛ ویژگی های شخصیتی از طریق خودکارآمدی با ضریب همبستگی ۰/۱۶۸ با صلاحیت های حرفه ای معلمان با ضریب همبستگی ۰/۲۳۹ رابطه دارد. بنابراین خودکارآمدی در رابطه با ویژگی های شخصیتی و صلاحیت های حرفه ای نقش واسطه ای را ایفا می کند.

کلمات کلیدی:

خودکارآمدی، ویژگی های شخصیتی، صلاحیت های حرفه ای، معلم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1584217>

